

ת"פ 26123/07/14 - הסנגוריה הציבורית - מחוז ת"א נגד מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א, מנחם מגן, יהלומי נאמנים בע"מ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 26123-07-14 מדינת ישראל נ' מגן ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 1

בפני כב' השופט דוד רוזן
מבקשת
נגד
משיבים

הסנגוריה הציבורית - מחוז ת"א

1. מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה)
2. מנחם מגן
3. יהלומי נאמנים בע"מ

החלטה בבקשת הסנגוריה הציבורית לשחרור מייצוג

לפניי בקשת הסנגוריה הציבורית להשתחרר מייצוגו של משיב 2 (נאשם 1 בתיק; להלן: הנאשם) ולהורות כי חלק מרכושו של הנאשם לגביו ניתן צו זמני ישמש למימון שכ"ט עורך דין פרטי.

על פי הבקשה, רכושו של הנאשם המוחזק ע"י המדינה מכוח צו זמני נאמד במיליוני שקלים. הסנגוריה הציבורית חשה חוסר נוחות מכך כי נאשם שבבעלותו רכוש כה רב יקבל ייצוג משפטי על חשבון המדינה. לטענתה, מצב דברים זה אינו ראוי, מה גם שהנאשם עצמו מעוניין בייצוג פרטי והיה מעמיד לעצמו סנגור, אלמלא הצו הזמני המקפיא את כל רכושו. מכאן בקשה זו להורות על שחרור חלק מרכושו של הנאשם המוחזק ע"י המדינה לצורך מימון ייצוג פרטי, ועל שחרור הסנגוריה הציבורית מייצוגו של הנאשם בהתאם.

המדינה מתנגדת לבקשה. לטענתה, זכותו של הנאשם לבחור לעצמו עורך דין על פי רצונו אינה יכולה לשמש ככלי לדחיית הדיונים בתיק, דחייה שבאודאי תהיה מחויבת המציאות באם ייצוגו של הנאשם יוחלף פעם נוספת. כן טוענת המדינה כי היקף רכושו של הנאשם המוחזק על ידה אינו כה גבוה כפי שטוענת הסנגוריה הציבורית, וכי יש טעם לפגם בלאפשר לנאשם לממן לעצמו הגנה משפטית מכספים המוחזקים ככספי עבירה.

דין הבקשה להידחות.

בדין ביום 30.09.2014, ולאחר שסנגורו הפרטי של הנאשם ביקש להשתחרר מייצוג עקב קשיי תקשורת עם מרשו, הוריתי על מינוי סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית לנאשם, זאת לבקשתו המפורשת של הנאשם עצמו ולאור חובת מינוי סנגור הקיימת בתיק זה (ראו ס' 15(א)(5) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982).

חובת מינוי הסנגור שקמה בתיק זה אינה תלויה במצבו הכלכלי של הנאשם - זוהי חובה עצמאית, המגלמת את ההכרה בחשיבותן של זכות הייצוג בפלילים וזכות הנאשם להליך הוגן, ומבטאת הכרעה ערכית מצד המחוקק לפיה הטלת מאסר מאחורי סורג ובריה על נאשם בלתי מיוצג עומדת בניגוד לזכויות בסיסיות אלה. בשעה שהנאשם עצמו ביקש מבית המשפט כי ימונה לו סנגור ציבורי, והוא זכאי לכך מכוח החוק, לא מצאתי בנימוקי הבקשה יסוד לפטור את הסנגוריה הציבורית מחובתה בדין.

לא אוכל להיעתר גם לרכיב נוסף של הבקשה, קרי להורות על שחרור חלק מהכספים המוחזקים ע"י המדינה מכוח הצו הזמני שניתן ברכושו של הנאשם לצורך מימון ייצוג פרטי.

יש טעם בעמדת המאשימה לפיה אין זה ראוי לאפשר לנאשם לממן הגנתו מכספים המהווים לכאורה כספי עבירה. יוזכר כי הצו הזמני ברכושו של הנאשם ניתן בהסכמת הצדדים, משמע הנאשם מסכים להנחה הלכאורית בדבר הקשר שבין רכוש זה לבין העבירות נושא כתב האישום. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 1047/12 **רובינשטיין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים), בפסקה י"ב לפסק הדין:

"אם נאחז את השור בקרניו, המדובר בשכר טרחה המתבקש מכספים שנטען לגביהם כי הם כספי עבירה, כלומר, מגזילת הזולת יממן המבקש את הגנתו, לכאורה. דבר זה אין להלמו ואין להתעלם ממנו..."

סוף דבר - הבקשה נדחת. יודגש הדגש היטב כי אין באמור לעיל כדי למנוע מהנאשם להעמיד לעצמו סנגור פרטי, ככל שאמצעיו יאפשרו זאת, וכי על כל סנגור שיתייצב מטעמו לדין הקרוב - ציבורי או פרטי - להיות ערוך ומוכן להמשך ההליכים בתיק, כאמור בהחלטתי מיום 30.09.2014.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה למאשימה, לנאשם ולסנגוריה הציבורית (מחוז ת"א).

ניתנה היום, ז' טבת תשע"ה, 29 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.